

[Poulsgaard]

støtte til forskellige ting, er det altid efter SFs ordvalg godt demokratisk. Jeg ved da ikke, om det er så godt demokratisk, at man stjæler mine penge for at give støtte til noget, som jeg måske ikke er interesseret i. Det her er demokratisk. Man kan sige, at det er en flertalsbeslutning, og i et demokrati råder flertallet. Men at det her skulle være godt demokratisk, det vil jeg nok sætte spørgsmålstegn ved.

Det er jo fantastisk – ja, nu må jeg passe på, hvad jeg siger. Da vi diskuterede vort forslag nr. B 76 om virkelig at skabe liv i landsbyen, sløjfe restriktioner, gøre det nemt at etablere sig i landsbyen, så var man imod fra de rødes side. Men nu skal der pøses penge ud, sørger man for. Vi har gjort meget for at bevare landsbysamfundet, men vi kan altså ikke være med til bare kritikløst at øse midler ud til det ene eller til det andet gode formål.

Og hvem skal egentlig afgøre, hvem der skal have den støtte? For selvfølgelig, når der bliver åbnet sådan nogle sluser, så er det alt for lidt. Så er der nogle, der finder på, at der skal meget mere til. Det er også det, vi hører fra både Socialdemokratiets og SFs side, nemlig at det er begyndelsen, men vi skal bruge mange flere penge. Puh, den dag, vi får de røde partier, hvis de skal til at indfri alle de løfter! Med det skattetryk, vi har i forvejen, tror man, man stadig væk kan strø om sig med penge. Socialdemokratiet har jo været med til at skabe problemerne, men det er jo nemt at være bagklog. De nedlagde skoler, alt skulle være så stort i centralismens hellige navn. Nu er skaden altså sket, og så vil man prøve at lave det her makværk.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Tinning (VS):

Det kan måske forekomme lidt bagvendt, men ikke desto mindre har jeg lyst til at fortælle hr. Poulsgaard, at han skulle prøve at tænke på, at alting her i tilværelsen jo ikke er gratis, heller ikke hvis man vil støtte mulighederne for udvikling i landsbyen, sikre beboernes levevilkår, ikke alene hvad angår boligforhold og arbejdspladser og offentlig og privat service, men også skabe de nødvendige rammer om fællesskabet og den særlige kulturelle tradition i landsbyen. Alt det vil hr. Poulsgaard gerne – siger han da. Der er

vel næppe det, hr. Poulsgaard hellere vil, måske ud over at nedlægge Det Kongelige Teater, end at se den særlige kulturelle tradition i landsbyen bevaret, udbygget og styrket – på én eneste betingelse: det skal være gratis.

Vi siger, at det er udmærket, når miljøministeren siger: nu giver vi en håndsrækning til forskellige folkelige initiativer rundt omkring, til nogle befolkningsgrupper, der vil lave et eller andet, ikke som det offentlige styrer, men som de selv har lyst til at bygge op som en del af kulturen i landsbysamfundet eller i andre små lokalsamfund. Vi afsætter nogle midler, og så kan folk i øvrigt se, hvad de kan få ud af det. Det finder de sikkert selv ud af.

Egentlig er det en meget, synes jeg, åben tankegang, som hr. Poulsgaard burde støtte, hvis ikke han bilder sig ind, at hver gang man bruger penge, er der noget galt, hvorved kulturpolitikken jo altså desværre reduceres til alt det, der foregår på nedlagte landbrugs-ejendomme, hvis det bare har at gøre med handel og kontor eller industri.

Jeg synes, det er et ganske udmærket forslag. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig i det. Andre har sagt, at det er noget næsten gruppevækkende fedteri, men hellere få begyndt i det små end slet ikke få begyndt.

Vi har jo det princip i VS, at vi støtter de små forbedringer, og jeg kan sige, at vi var lidt i tvivl om, hvorvidt det princip også omfatter så små forbedringer som her. Men vi har afklaret, at det gør det, så derfor støtter vi lovforslaget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil takke ordførerne for en meget positiv holdning til lovforslaget.

Som jeg har sagt i min fremsættelse, skal forslaget først og fremmest gøre det muligt at fremme landsbybeboernes egne ideer og initiativer omkring løsningen af deres problemer. Det er min opfattelse, at beboerne i landsbyerne overvejende er aktivt engageret i deres landsby, og gennem de seneste år er der da også oprettet en række beboerforeninger, der forsøger at tage sig af de fælles problemer og dermed skabe grundlag for landsbyernes fortsatte eksistens. Landsbybeboerne kender deres problemer fra dagligdagen. De har ofte selv de bedste forslag til, hvordan problemerne kan løses. Men de står ofte i den situati-